

Albániában Erasmus+ Nemzetközi Kreditmobilitással

2018. november 17-24 között Albániába utaztam a European University of Tirana intézményhez, az Óbudai Egyetem Erasmus+ Kreditmobilitás ösztöndíjával.

Utazásomat az tette különlegessé, hogy nem csupán a fogadó egyetemmel volt lehetőségem megismerkedni, hanem valójában hárman hangoltuk össze albániai tevékenységeinket: rajtam kívül Dr. Torgyik Judit, a Kodolányi János Egyetem főiskolai tanára saját intézménye Erasmus-ösztöndíjával, valamint Dr. Karlovitz János Tibor, az Óbudai Egyetem docense ezúttal a szlovákiai International Research Institute támogatásával vett részt kiküldetésen. Ketten tanítani mentünk, Karlovitz tanár úr pedig kutatási (kérdőívezési) céllal érkezett. Ezekkel a tevékenységekkel összefüggésben számos egyetemi vezetővel találkoztunk. Nekem a legérdekesebbek az Óbudai Egyetem kapcsolatai, az European University in Tirana munkatársai, Prof. Dr. Drita Kruja rektor-helyettes asszony és Prof. Dr. Ermira Qosja tanszékvezető asszony voltak, mivel az ő irányításukkal végeztem oktatási feladataimat az albán fővárosban.

Rajtuk kívül Durres-ben megismerkedtünk Albánia második legnagyobb egyetemének rektorával, a pedagógiai és közgazdász fakultások dékánjaival – utóbbi kezdeményezésére hetven perces, rendkívül intenzív eszmecserét folytattunk – és dékán-helyetteseivel. A durres-i egyetem elsősorban a turisztikában és utazási marketingben érdekelt, amely az Óbudai Egyetem funkciójától kissé távolabb áll ugyan, ám nekem érdekes volt maga a szituáció: egészen komolyan vettek bennünket, illetve még így is tudtunk olyanokat mondani, amik érdekelték őket.

A mobilitási programunkkal egybeesett egy pedagógiai konferencia a durres-i egyetemen, ahol mindhárman meghívott előadók voltunk. Torgyik Judit a magyar és az albán roma-helyzetet elemezte, Karlovitz János Tibor és Kárpáti-Daróczi Judit pedig a ghánai és magyar hallgatók körében végzett vállalkozói kompetenciákat mérő összehasonlító vizsgálatukat mutatták be plenáris előadás keretében. A konferenciáról beszámolt az albán kulturális sajtó és az egyik országos televízió.

(A képek a durres-i pedagógiai konferencián készültek, ahol mindhárman plenáris előadók voltunk)

Programjaink összehangolását nagyban könnyítette, hogy közösen béreltünk autót. Így a lehető legtöbb helyre eljutottunk. Nekem újszerű élményt jelentett, hogy hospitálni tudtuk egymás óráit. Ez azért volt nehéz feladat, mert óráinkra két különböző városban, Durresben és Tiranában került sor. Másrészt mindhárman be tudtunk segíteni a kutatási célok megvalósításába: összesen 550 db kérdőívet sikerült összegyűjtenünk.

(A kép az European University in Tirana frissen elkészült közösségi szobájában készült; jobb szélén az Egyetem külügyi referense)

A saját óráimról az volt a személyes benyomásom, hogy a hallgatók rendkívül nyitottak, érdeklődők, fogékonyak minden újdonságra és új tanítási módszerekre. Sikeresen alkalmaztam a csoportmunkát kisebb létszámú és 70 fős szemináriumon egyaránt.

(Tanítás közben az European University in Tirana óráján)

Az egyetemi oktató és kutatómunka mellett a hétvégét felhasználva kulturális programokban is volt részünk: eljutottunk az „albán Pompej”-be, Apollóniába, a világörökségi helyszínre, Berát-ba, a Hunyadi János oldalán harcoló Szkander bég szülővárosába, Krujába, valamint a titkosítás alól csak 2014-ben feloldott Enver Hodzsa atombunkerébe, amely nagyon megrázott bennünket. A kulturális megismerést az albán mérnöki teljesítmény egyik kiemelkedő pontján zártuk: az albán fővárosból hosszú (közel 20 perces menetidővel járó) drótkötél-pálya visz fel a közeli hegyekbe, 1037 m magasra, az „albán Csillebércre”.

Albánia hatalmasat fejlődött az utóbbi években. Elképzelni is nehéz, hogy abban az országban, ahol a II. Világháború után a lakosság 92%-a volt analfabéta, mára egy-egy középiskolát végzett évfolyamból szinte ugyanilyen arányban a felsőoktatásban vesznek részt a fiatalok. Jó volt érzékelni, hogy bárkivel találkoztunk, mindenki mosolygós volt, barátságos és segítőkész. Mindenki – oktató, hallgató és a fiatalok az utcán egyaránt – folyékonyan beszélt angolul.

Bátran ajánlom tehát minden kedves hallgatóknak és oktatótársaimnak Albániát, mert hiszem, hogy sokat lehet tanulni tőlük és sok hasznos tapasztalatot lehet gyűjteni.

